

Siionin virsi 254 ehdotus

1. Kii - tos ol - koon Ju - ma - lal - le, Ka - rit - sal - le,
o - len ar - mo - lii - tos - sa. Mi - nut kal - liis - ti hän os - ti,
mi - nut nos - ti ka - do - tuk - sen kuo - pas - ta.

1. Kiitos olkoon Jumalalle,
Karitsalle, / olen armoliitossa.
Minut kalliisti hän osti,
minut nosti / kadotuksen kuopasta.

2. Armon Henki johdattakoon,
kiiruhtakoon / matkamiestä lähtemään
maailmasta turmeluksen,
ahdistuksen, / **kotirantaan pyrkimään.**

3. Purjeisiini tuulta anna,
minut kann / meren yli mailleni.
Pidä Jeesus, itse perää.
Herra, herää, / **että emme hukkuisi.**

4. **Auta, pakoon Baabelista,**
kauneimmista / unelmista totta tee,
että kotimaassa kerran,
luona Herran, / ikävöivä veisailee.

5. **Siellä sitten uusin kielin,**
riemumielin / taivaan mailla kiitetään.
Kun ei aalto uhkaa laivaa,
synnin vaivaa / **emme enää itkekään.**

6. **Siellä kirkas lasimeri,**
pyhä veri, / kiitosvirtenämme on,
siellä aina Jumalalle,
Karitsalle / ylistys soi loputon.

7. **Sydän hämmästelee näissä**
ilohäissä, / lunastetut riemastuu.
Yljän eteen ihmeissänsä
ystävänsä / kasvoillensa kumartuu.

Elsa Christina Holmsten
uud. W. Malmivaara, 1938 vk-komitea
uud. T. Issakainen, J. Löytty